

I skuggan av bryggeriet



Förskolan Falkungen i Falkenberg ligger i skuggan av ett 60-tal silos, mellan ett industriområde och en högrafikerad väg, och visst finns det föräldrar som har tvekat lite innan de har gått in med sina barn i förskolan. Men väl inne i den charmiga förskolan känner de snart av värmen som slår emot dem, värmen som sitter i väggarna och som är så inbjudande för både barn, föräldrar och personal.

Falkungen har funnits på samma plats, i samma byggnad, sedan 1992, och det finns en god historia bakom både namnet och placeringen. Företaget som ligger alldeles intill hette från början Falcon bryggerier – i dag Carlsberg – och tillverkade både läsk och öl.

- Det var föräldrarna som hade skiftarbete som tyckte att de behövde någonting i anslutning. Det var föräldrarna på Carlsberg som startade förskolan, så det var bara för Carlsbergs-barn från början. Det hette ju Falcon då, och Falkungen är kopplat till det namnet, berättar förskolechefen Rebecka Borglund.

Huset där Falkungen finns tillhör Carlsberg och hyrs av förskolan. Med tiden förändrades bilden på bryggeriet, och antalet barn räckte inte till till Falkungen, varför förskolan började ge plats åt även barn som inte hade föräldrar som arbetade på Carlsberg. I dag är det dock fortfarande ett tiotal av föräldrarna som jobbar på bryggeriet, och Falkungen är fortfarande ett föräldrakooperativ.

Rebecka delar mer än gärna med sig av ännu mer rolig historik kring förskolan:

- Agneta, som var förskollärare här men som slutade nyligen, hennes mormor och morfar bodde i det här huset när hon var liten. Detta var en gård innan Falcon fanns, och Agneta lekte här som liten, så vi har fått höra historier om när Agneta var liten här i huset.

Falkungen är ett gediget byggt trähus, och som besökare är det något med innemiljön som är välkomnande och varm, något som Rebecka verkligen skriver under på.

- Det är gediget och mysigt här. Det var ju så jag som förälder kom hit. Min dotter är född 2013, och vi fick en plats på ett annat ställe där jag kände att jag inte ville lämna mitt barn. Då skrev jag hit och fick komma och hälsa på dagen efter, och när jag satte mig vid bordet sa jag ”ge mig papperen, jag skriver under. Jag stannar här!”. Och när jag ett år senare fick ett jobb som försko-



Ta vilken förskola som helst, och man hittar lika många blivande konstnärer som barn!



Rebecka Borglund med några av barnen på Falkungens förskola i Falkenberg, förskolan som startades av föräldrar på det intilliggande Falcon-bryggeriet 1992.



Sandpensling av sandlådan - ett viktigt uppdrag!

lechef på en annan förskola sa de här att de ville att jag skulle komma hit i stället, och så blev det, säger Rebecka med ett leende.

- Så jag är mamma, förskolechef och kollega, och det fungerar jättebra. Jag har fantastiska medarbetare, de är helt underbara! Ing-Marie (Andersson) är inne på sitt 17:e år här och Johanna (Johansson) är inne på sitt 13:e år, och så har vi en ny förskollärare och en ny barnskötare. Det är ett jättetrevligt gäng, vi har högt i tak, och det skratt och bus på alla håll och kanter, men samtidigt väldigt professionellt.

När det handlar om att marknadsföra Falkungen återkommer Rebecka gärna till huset och den värme hon hävdar sitter i väggarna.

- Jag hoppas och tror att man känner den värme som finns i huset när man kommer in, och så är det personalen som gör det. Definitivt. Det är ju personalen som formar hela verksamheten, och som formar både barnen och samhörigheten, och så har vi jättefina föräldrar. Det blir en värme i huset som jag tror sitter i väggarna, och som har funnits här långt innan jag kom hit. Det var ju den värme jag kände, och som finns kvar.

- Vi följer också mycket av barnens val, vad de är intresserade av. Vi presenterade egentligen bara en bok för dem, *Vännerna i Kungaskogen*. Jag har jobbat med den förr, och vi började läsa den och barnen blev väldigt intresserade av den. Den handlar om värdegrunden och man kan få ut så himla mycket från den.

Fortsättning nästa uppslag

- Barnen jobbar mycket med värdegrunden på olika sätt. De yngre barnen jobbar mycket med hur man är som kompis, de äldsta barnen jobbar mycket med matematik, och mellanbarnen jobbar mycket med känslor, hur man känner sig när man är ledsen, arg eller glad, fortsätter Rebecka.

Men så är det ju det där med läget, mellan vägen och bryggeriet.

- Ja, en del som kommer hit ser vägen och industriområdet, men då säger jag ”ja, tänk vad häftigt!”. Här kör truckar och här kör lastbilar och traktorer, och ibland luktar det mäsik. Inskolningen är aldrig några problem, vi står och tittar på lastbilar hela tiden, skrattar Rebecka.

Närmaste granne

Att bo närmaste granne och hyra sitt hus av ett stort företag har sina fördelar, inte minst när man ska skriva hyresavtal med dem.

- Där borta har de en squash-hall, säger Rebecka och pekar bort mot bryggeriets entré. Dit går vi och gympar. Den har vi också i hyran att vi får använda, så vi går dit med de äldre barnen en gång i veckan.

Inne på förskolans eget område, på den fina gården, är det också aktivitet året runt, understryker Rebecka.

- Ja, vi har ju vinbärsbuskar, och vi har en pulkabacke, och en äggrullningsbacke när det är påsk. Och i den lilla skogen intill har vi byggt en koja, där vi fortsätter berättelsen om *Vännerna i Kungaskogen*.

Lokalt nätverk

Rebecka gick nyligen FSO:s förskolechefsutbildning, och i det lokala nätverket av 16 fria förskolor i Falkenberg fick hon omedelbart med sig tre kollegor, från Laxen, Bullen, och Bikupan, när hon berättade att hon hade anmält sig. Och de har dragit utbildningen flera steg till.

- Vi jobbade på tåget på vägen upp till Stockholm, och vi jobbade på väg hem, och sedan vi var uppe senast i januari har vi träffats varje vecka, och nu har vi gjort hela årshjulet i det systematiska kvalitetsarbetet, vi har gjort alla blanketter man bara kan tänka sig, vi har gjort körutiner, vi har gjort hela krispärmen. Vi är i fas! Vi fick ju den här skjutsen, den här drivkraften, tillsammans. Och vi har också bildat ett nätverk, så att om det skulle hända något



Vad gör man inte för att bli lite lite längre?

på Laxen, så finns jag här för henne, så vi står med i varandras krispärmar. Sen kan vi ju inte allt om varandras förskolor, men vi finns där, och det är jättehärligt!



Attityd ska man ha i trafiken. Blicken säger att här ska jag fram, du får vänta!